

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/147/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3112205780
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3112205780.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa Q. W. U., s.r.o., so sídlom X., L. 5, N.: XX XXX XXX, zastúpeného Advokátskou kanceláriou O. W., s.r.o., so sídlom X., L. 5, proti odporcovi G. T., bytom O., P. 5, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Z. na ochranu občana spotrebiteľa V., so sídlom L., B.. I. 5, N.: XX XXX XXX, zastúpeného JUDr. N. P., advokátom so sídlom U., Ul. U. hrdinov XXX/XX, o zaplatenie 1.679,53 Eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 21. novembra 2012, č.k. 22Ro/65/2012-35, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o priznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi **p o t v r d z u j e**.

Navrhovateľ **j e p o v i n n ý** zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov odvolacieho konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia vo výške 19,33 Eur, k rukám právneho zástupcu JUDr. N. P., advokáta, do 3 dní.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa konanie zastavil, odporcovi náhradu trov konania nepriznal, navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania vo výške 159,17 Eur, k rukám právneho zástupcu vedľajšieho účastníka JUDr. N. P., do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia. Zároveň rozhodol o vrátení súdneho poplatku navrhovateľovi vo výške 93,87 Eur prostredníctvom Daňového úradu Bratislava. V odôvodnení uviedol, že navrhovateľ sa návrhom zo dňa 20.02.2012, doručeným súdu dňa 29.02.2012 voči odporcovi domáhal zaplatenia sumy 1.679,53 Eur s príslušenstvom, náhrady trov konania a trov právneho zastúpenia. Navrhovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu pred začatím pojednávania vo veci písomným podaním zo dňa 24.07.2012 vzal návrh v celom rozsahu späť bez bližšieho špecifikovania dôvodu svojho dispozitívneho úkonu a žiadal konanie zastaviť. Zároveň žiadal, aby súd vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal z dôvodu, že podľa navrhovateľa vedľajšiemu účastníkovi žiadne trovy konania nevznikli, nakoľko vedľajší účastník si uplatnil trovy konania už v oznámení o vstupe do konania. Navrhovateľ spochybňuje nutnosť a účelnosť vynaloženia trov právneho zastúpenia vedľajším účastníkom, keďže združenie sa samo prezentuje ako inštitúcia spôsobilá na ochranu spotrebiteľa aj v rámci súdneho konania a dochádza tak k nadbytočnému zvýšeniu trov konania. Súd prvého stupňa konanie zastavil podľa § 96 O.s.p. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 146 ods. 2 O.s.p., z dôvodu, že navrhovateľ procesne zavinil zastavenie konania. Vedľajšiemu účastníkovi priznal trovy konania, pozostávajúce z trov právneho zastúpenia podľa § 14 ods. 1 písm. a), b), § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z., v celkovej výške 159,17 Eur, a to prevzatie a príprava zastúpenia 58,69 Eur, podanie odporu zo dňa 15.06.2012 58,69 Eur, 2x režijný paušál á 7,63 Eur, sumu 15,26 Eur a 20 % DPH, vo výške 26,53 Eur. O vrátení súdneho poplatku vo výške 93,87 Eur, kráteného o 6,63 Eur bolo rozhodnuté podľa § 11 ods. 3 a 4 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch.

Proti tomuto uzneseniu v časti výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka podal včas odvolanie navrhovateľ z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci. Uviedol, že vedľajší účastník - združenie na ochranu spotrebiteľa - musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Združenia na ochranu spotrebiteľa podľa § 25 zákona č. 250/2007 Z. z. majú pritom možnosť využívať aj určenú podporu ministerstva. Tieto právne závery ustálil aj Krajský súd v Bratislave vo svojich rozhodnutiach, sp. zn. 5Co/26/2012 a sp. zn. 3Cob/259/2011, ktorý v obdobných prípadoch nepriznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov právneho zastúpenia. Ako vyplýva z dôvodovej správy k zákonu č. 384/2008 Z. z., cieľom novelizácie Občianskeho súdneho poriadku bolo posilniť ochranu spotrebiteľa v sporoch vyplývajúcich zo spotrebiteľských zmlúv a umožniť širšiu ochranu osobám, na ochranu ktorých sú zriaďované rôzne právnické osoby najmä združenia na ochranu spotrebiteľov. Navrhovateľ má za to, že úmyslom zákonodarcu bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa priamo na ten účel zriadeným subjektom, ktoré budú spôsobilé poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc, a ktoré budú v danej oblasti aj materiálne aj personálne vybavené a odborne kompetentné. Navrhovateľ má z vlastných skúseností vedomosť, že združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na stav konania a vôľu odporcu, a to oznámením o vstupe združenia do konania, ktoré obsahuje žiadosť o zaslanie žaloby a návrh na priznanie trov konania. Z uvedeného je zrejmé, že pred zaslaním oznámenia o vstupe do konania, združenie nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade a len z označenia účastníkov usudzuje, že ide o spotrebiteľskú vec. Vedľajší účastník viaceré procesné podania nadbytočne opakuje bez uvedenia nových, významných skutočností vzťahujúcich sa na predmet sporu. Navrhovateľ poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 6Co/141/2012 a Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 17Co/91/2012 a Zastáva názor, že trovy konania vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva. Združenie v predmetnom konaní nevystupuje ani ako splnomocnený zástupca odporcov, pričom títo o vstupe združenia do konania pravdepodobne ani nemali žiadnu vedomosť, čo vyjadril aj Krajský súd v Prešove v rozhodnutiach, sp. zn. 13Co/35/2012 a sp. zn. 13Co/36/2012. Upozornil, že súd nepriznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi neporušuje základné právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa čl. 47 ods. 2 a 3 Ústavy SR, keďže tieto trovy konania neboli účelne vynaložené a neboli ani v príčinnej súvislosti s procesným postojom vedľajšieho účastníka k predmetu konania. Zastáva názor, že trovy konania vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva, čo je dôvodom hodným osobitného zreteľa v zmysle § 150 O.s.p. Vo veci nie je podľa názoru navrhovateľa možné aplikovať ani § 137 O.s.p., pretože združenie odporcu v konaní nezastupuje. Právne zastúpenie vedľajšieho účastníka považuje za nadbytočné, účelové a nehospodárne. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý výrok o trovách konania zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania neprizná. Zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania vo výške 19,12 Eur s DPH pozostávajúce z jednej polovice úkonu právnej služby vo výške 9,96 Eur a režijného paušálu k právnomu úkonu vo výške 9,16 Eur s DPH, za podanie odvolania.

Vedľajší účastník sa k odvolaniu navrhovateľa vyjadril tak, že podľa § 93 ods. 4 O.s.p. má v konaní rovnaké práva a povinnosti, ako účastník, koná však iba sám za seba. Je absurdné, ak žalobca, ako účastník konania zastúpený advokátom, upiera právo na zastúpenie advokátom inému účastníkovi. Účelnosť trov vynaložených na právnu pomoc možno odvodiť z čl. 47 ods. 2 Ústavy SR. Aj vedľajší účastník, ako občianske združenie zložené z laikov v oblasti práva, ktoré je pripravené dôsledne presadzovať a chrániť aj v súdnych konaniach oprávnené záujmy spotrebiteľov, má právo vystupovať proti dodávateľom na základe princípu rovnosti zbraní. Účasť vedľajšieho účastníka v konaní je pre spotrebiteľa efektívna, v zmysle cieľov a účelu, na ktorý je združenie založené. Svojou činnosťou naplňa vysoké ciele politiky EÚ v oblasti ochrany spotrebiteľov (článok 169 Zmluvy o fungovaní EÚ, článok 38 Charty základných práv EÚ, príslušné smernice EÚ a rozsudky Súdneho dvora EÚ, vnútroštátna právna úprava, najmä zákon o ochrane spotrebiteľov). Dal do pozornosti rozsudok Súdneho dvora EÚ, vo veci C-279/09, z ktorého vyplýva, že združenie na ochranu spotrebiteľa má právo na advokáta aj na náhradu trov konania. Neexistuje žiaden právny dôvod, aby bol vedľajší účastník obmedzovaný v ústavnom práve na právne služby, a práve na náhradu trov konania, a to o to viac, ak je takýmto vedľajším účastníkom združenie na ochranu spotrebiteľov, ktoré plní úlohy všeobecného záujmu tak z hľadiska práva unijného, ako aj práva vnútroštátneho. Vedľajší účastník poukázal na uznesenia Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 5Cdo 71/2010 zo dňa 09.06.2010, sp. zn. 2Obdo/27/2012 zo dňa 27.08.2012 a viaceré rozhodnutia krajských súdov. Podľa jeho názoru nie sú dané zákonné podmienky na použitie § 150 O.s.p. Navrhol napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdiť a priznať vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov odvolacieho konania, za vyjadrenie k odvolaniu, z hodnoty 1.679,53 Eur, vo výške 58,18

Eur, a to za polovičný úkon podľa § 14 ods. 3 písm. b) vyhl. 655/2004 Z. z. odmenu vo výške 40,67 Eur, režijný paušál vo výške 7,81 Eur a 20 % DPH, vo výške 9,70 Eur. Náhradu trov konania, nech je navrhovateľ zaviazaný zaplatiť na účet právneho zástupcu JUDr. N. P., do VÚB L., č.ú. XXXXX-XXX/XXXX, VS 2212167, do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania v napadnutej časti (vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi) podľa § 212 ods. 1, § 214 ods. 2 O.s.p., a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Podľa ust. § 146 ods. 2 O.s.p., ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Povinnosť nahradiť trovy konania sa spravuje predovšetkým zásadou úspechu vo veci (§ 142 O.s.p.). Ak však súd zastavuje konanie, pri rozhodovaní o náhrade trov konania zisťuje, či niektorý z účastníkov konania zavinil, že konanie muselo byť zastavené. Zastavenie konania po späťvzati návrhu, ku ktorému došlo pre správanie odporcu, pričom návrh bol podaný dôvodne, zakladá právo navrhovateľa na náhradu trov zastaveného konania. Dôvodnosť návrhu sa posudzuje procesne. Nerozhoduje, aký by bol výsledok konania, keby nedošlo k späťvzati návrhu, ale to, či odporca splní to, čoho sa navrhovateľ domáha, a len preto navrhovateľ vezme návrh späť. Zavinenie navrhovateľa zase môže spočívať v tom, že podal návrh napríklad napriek tomu, že dlh bol splnený, a túto skutočnosť nezistil pred podaním návrhu, alebo v tom, že návrh vzal späť bez toho, aby odporca splnil to, čoho sa návrhom domáhal, prípadne z iných dôvodov.

V predmetnej veci sa navrhovateľ podaným návrhom domáhal voči odporcovi zaplataenia istiny v sume 1.679,53 Eur s príslušenstvom. Súdu prvého stupňa bolo písomným podaním, doručeným dňa 24.07.2012, podané späťvzatie návrhu navrhovateľom v celom rozsahu, ktorým žiadal konanie zastaviť. Vzhľadom na uvedené je nesporné, že dôvodom zastavenia konania voči odporcovi bolo späťvzatie návrhu, pričom navrhovateľ vzal svoj návrh na začatie konania späť bez toho, že by odporca splnil to, čoho sa podaným návrhom voči nemu domáhal. Preto v zmysle ust. § 146 ods. 2 vetá prvá O.s.p. je navrhovateľ povinný nahradiť odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi trovy konania. Odporcovi preukázateľne žiadne trovy nevznikli, a preto mu ich súd prvého stupňa nepriznal.

Čo sa týka náhrady trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi, súd prvého stupňa o trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. tak, že vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia vo výške 159,17 Eur. Odvolací súd sa s týmto právnym názorom súdu prvého stupňa stotožňuje. Aj podľa názoru odvolacieho súdu vedľajší účastník tak, ako ktorákoľvek iná fyzická alebo právnická osoba, má právo zvoliť si advokáta, ktorý ho zastupuje v konaní, v dôsledku čoho aj odvolací súd vedľajším účastníkom uplatnené trovy právneho zastúpenia považoval za účelne vynaložené. Toto jeho právo vyplýva aj z Ústavy Slovenskej republiky, článok 47, ods. 2. V danej veci vedľajší účastník vstúpil do konania v záujme ochrany spotrebiteľa - odporcu. Z obsahu spisu mal odvolací súd preukázané, že vedľajší účastník do konania riadne vstúpil, jeho právny zástupca zastúpenie riadne prevzal a v podaní zo dňa 11.06.2012 právne kvalifikovane vzniesol námietku premlčania, preto nie je dôvod na nepriznanie náhrady trov právneho zastúpenia. V konaní na strane vedľajšieho účastníka odvolací súd nezahliadol ani dôvod na aplikáciu ust. § 150 O.s.p., ako to v odvolaní navrhol navrhovateľ.

Z týchto dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1, § 142 ods. 1, § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov odvolacieho konania vo výške 19,33 Eur. Predmetom odvolacieho konania bola suma 159,17 Eur, predstavujúca náhradu

trov prvostupňového konania, a preto vedľajšiemu účastníkovi patrí náhrada trov odvolacieho konania, spočívajúca v odmene za právne zastúpenie podľa § 10 ods. 1, § 14 ods. 3 písm. b), § 16 ods. 3, § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v znení účinnom do 30.06.2013, vypočítaná z tejto hodnoty za 1 úkon právnej pomoci 16,60 Eur, znížená na polovicu základnej sadzby, t. j. 8,30 Eur za podanie vyjadrenia k odvolaniu navrhovateľa, doručené súdu prvého stupňa dňa 08.02.2013, režijný paušál 7,81 Eur a 20 % DPH, vo výške 3,22 Eur, spolu trovy odvolacieho konania vo výške 19,33 Eur.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne jednomyseľne .

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.